

nielegalnie na nim przebywał — Dopuszczalność uznania nielegalnego pobytu za występki — Możliwość zastąpienia grzywny natychmiastowym wydaleniem na okres co najmniej pięciu lat lub karą ograniczenia wolności („permanenza domiciliare”) — Zobowiązania państw członkowskich przed upływem terminu transpozycji dyrektywy

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Giudice di pace di Revere* (Włochy) postanowieniem z dnia 26 stycznia 2012 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 10 maja 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Curtea de Apel Constanța* — Rumunia) — *Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea* przeciwko *Corpul Național al Polițiștilor* — *Biroul Executiv Central*

(Sprawa C-134/12) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Europejska Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Ważność przepisów krajowych przewidujących zmniejszenie płac kilku kategorii urzędników publicznych — Brak wykonania prawa Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2012/C 303/18)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Constanța

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: *Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul de Poliție al Județului Tulcea*

Strona pozwana: *Corpul Național al Polițiștilor* — *Biroul Executiv Central*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Curtea de Apel Constanța* — Wykładnia art. 17 ust. 1, art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Wykładnia art. 15 ust. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Dopuszczalność krajowych przepisów przewidujących zmniejszenie płac kilku kategorii urzędników publicznych — Naruszenie prawa własności oraz zasad równego traktowania i niedyskryminacji

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez *Curtea de Apel Constanța* (Rumunia) postanowieniem z dnia 8 lutego 2012 r.

(¹) Dz.U. C 138 z 12.5.2012.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 czerwca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez *Landesgericht Salzburg* — Austria) — *GREP GmbH* przeciwko *Freitstaat Bayern*

(Sprawa C-156/12) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuły 47 i 51 ustęp 1 — Stosowanie prawa Unii — Odwołanie od orzeczenia stwierdzającego wykonalność orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim i zarządzającego zajęciem — Skuteczna ochrona sądowa — Prawo do sądu — Pomoc prawna — Przepisy krajowe odmawiające pomocy prawnej osobom prawnym)

(2012/C 303/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Salzburg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: *GREP GmbH*

Strona pozwana: *Freitstaat Bayern*

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — *Landesgericht Salzburg* — Wykładnia art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz pomocniczo art. 43 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Zakres stosowania karty praw podstawowych — Postępowanie w sprawie wykonania orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim — Prawo do pomocy sądowej — Dopuszczalność uregulowania krajowego odmawiającego przyznania tego prawa osobom prawnym

Sentencja

Skarga wniesiona na podstawie art. 43 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w celu zaskarżenia orzeczenia stwierdzającego wykonalność zarządzenia o zajęciu zgodnie z art. 38–42 tego rozporządzenia i zarządzającego zajęciem tytułem środka zabezpieczającego stanowi stosowanie prawa Unii w rozumieniu art. 51 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.